

Wielce Szanowna Pani Senator / Wielce Szanowny Panie Senatorze

W załączeniu przesyłam pismo Departamentu Prawa Cywilnego MS z dnia 30 maja 2014 r. Tym pismem Ministerstwo Sprawiedliwości stwierdza niedopuszczalność wszczęcia postępowania sądowego w przypadku nie wskazania przez powoda podmiotu chronionego, wartości chronionej, celu i sposobu ochrony.

W ustawie kodeks postępowania cywilnego takie słowa nie występują a wspomniana zasada jest jedynie interpretacją i w praktyce nie istnieje. Konieczna jest regulacja jednoznaczna. W warunkach zatajenia intencji przez lidera ochrony (powoda) oczywiście nie może być mowy o jakichkolwiek metodach rozwiązywania konfliktów, zasadzie kontrydiktoryjności, dobrodziejstwie mediacji, czy w ogóle o porozumieniu. Konsekwencją braku ustalenia istoty ochrony przez zespół procesowy jest obecny schemat sentencji wyroku ograniczonego do sposobów nakazanego zachowania ale zupełnie pozbawionego jakiegokolwiek informacji zdradzającej strategiczny cel ochrony. Intencje sądu można ewentualnie wyczytać z tekstu uzasadnienia (jeśli będzie wydane) ale równie dobrze uzasadnienie może być zupełnie pozbawione informacji kto jest chroniony, jaka wartość, w jakim celu i tak na zawsze zostanie bez względu na zażalenia, prośby i apelacje.

Skutki

Pozbawienie wykonawcy wiedzy z jakim pożytecznym rezultatem wiąże się wykonanie zarządzeń. Różnica między celami rzeczywistymi i oficjalnymi wytworzy rozbudowany spór permanentny. Pojęcie ochrony może być dowolnie rozumiane, także jako prawna ochrona antywartości. Każdy przepis prawny może być zastosowany w dowolnym celu. Brak celu ochrony znaczy również brak końca ochrony.

Naprawa

Zwracam się z postulatem nowelizacji art. 199 § 1 p.4 (obecnie wolny) kodeksu postępowania cywilnego wyróżnionym niżej tekstem:

Art. 199. § 1. Sąd odrzuci pozew:

- 1) jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna;
- 2) jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;
- 3) jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie;
- 4) jeżeli powód nie określi:
 - 4.1. kto imiennie wymaga ochrony,
 - 4.2. wartości wymagających ochrony,
 - 4.3. celu powództwa jako oczekiwanego przez powoda pozytywnego rezultatu działania zespołu procesowego i wykonawczego,
 - 4.4. podstawowych i alternatywnych sposobów osiągnięcia celu.

§ 2. Z powodu braku zdolności sądowej jednej ze stron albo zdolności procesowej powoda i niedziałania przedstawiciela ustawowego lub braku w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem, uniemożliwiającego jej działanie, sąd odrzuci pozew dopiero wówczas, gdy brak nie będzie uzupełniony zgodnie z przepisami kodeksu.

§ 3. Odrzucenie pozwu może nastąpić na posiedzeniu niejawnym.

Uprzejmie proszę o prezentację i poparcie postulatu w Senacie RP.

Z wyrazami szacunku,

Marek M.

Ministerstwo Sprawiedliwości
D E P A R T A M E N T
P R A W A C Y W I L N E G O

Warszawa, dnia 30 maja 2014 r.

DPrC-I-052-15/14/2

110602 - 00001

Pan
Marek M

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do Pana pisma z dnia 31 marca 2014 r., do którego dołączono skierowany do Trybunału Konstytucyjnego wniosek o udzielenie informacji publicznej w sprawie podmiotu chronionego, wartości chronionej, celu i sposobu ochrony w postępowaniu cywilnym (negatywnie rozpatrzony przez Biuro Trybunału Konstytucyjnego), uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Na wstępie należy wyjaśnić, że ww. wniosek skierowany do Trybunału Konstytucyjnego nie dotyczy udostępnienia informacji publicznej.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) informacją publiczną jest „każda informacja o sprawach publicznych”. Z definicji tej, w powiązaniu z treścią art. 61 Konstytucji RP, wynika, że są to w szczególności informacje wytworzone przez władze publiczne oraz osoby pełniące funkcje publiczne, jak również inne podmioty, które wykonują funkcje publiczne lub gospodarują mieniem publicznym (komunalnym bądź Skarbu Państwa), a także informacje odnoszące się do wspomnianych władz, osób i innych podmiotów, niezależnie od tego, przez kogo zostały wytworzone [por. wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r., II SA 181/02, niepublik.; wyrok NSA z dnia 20 października 2002 r., II SA 1956/02, M. Prawn. 2002/23/1059 oraz wyrok NSA z dnia 30 października 2002 r., II SA 2036-2037/02, niepublik.; M. Jaśkowska: Dostęp do informacji publicznych w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Toruń 2002, s. 28]. Ponadto, informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej, treść wystąpień, opinii i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie od tego, do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą

(zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 listopada 2007 r., sygn. akt II SAB/Wa 68/07, LEX nr 445283).

Odnosząc się do poruszonych w Pana piśmie kwestii należy wskazać, że w postępowaniu cywilnym to na powodzie ciąży obowiązek wskazania podmiotu chronionego, wartości chronionej, celu i sposobu ochrony.

Zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.c.”, pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać:

- 1) dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna;
- 2) przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu.

Przykładowo, w sprawie o zasądzenie wymagalnego świadczenia pieniężnego wynikającego z umowy pożyczki wymogiem formalnym pozwu jest wskazanie:

- podmiotu chronionego: powoda – jego imienia, nazwiska, numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), miejsca zamieszkania lub siedziby i adresu (zob. art. 126 § 2 pkt 1 i 2 k.p.c.),
- wartości chronionej: roszczenia pieniężnego i jego kwoty,
- celu ochrony: okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, np. wskazanie m.in., że pomimo nadejścia terminu płatności dłużnik nie spełnił świadczenia,
- sposobu ochrony: żądania zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda dochodzonej kwoty, co umożliwi mu przymusową realizację obowiązku dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym, nawet wbrew jego woli.

Innymi słowy na powodzie – jako osobie inicjującej postępowanie cywilne przed sądem – ciąży obowiązek precyzyjnego określenia istoty sprawy, a brak realizacji tego obowiązku uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu.

powarżaniewicz

DYREKTOR
Departamentu Prawa Cywilnego

